

Súd: Okresný súd Bánovce n/B
Spisová značka: 6C/138/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3213205036
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Svitana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2014:3213205036.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudcom JUDr. Radoslavom Svitanom, PhD., v právnej veci navrhovateľky: F. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX B. X, zastúpenej: JUDr. Jiří Choutka, advokát, Štúrovo námestie 121, 911 01 Trenčín, proti odporcovi: Ing. Peter Bereš, IČO 17769248, s miestom podnikania Kukučínova 1273/4, 957 01 Bánovce nad Bebravou, zastúpenému: JUDr. Mária Gbelská, advokát, Ul. A. Hlinku 21, 957 01 Bánovce nad Bebravou, o zaplatenie 249,00 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke sumu 249,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 249,- eur od 25.10.2013 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo zvyšnej časti úroku z omeškania sa návrh zamieťa.

O náhrade trov konania rozhodne súd do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Návrhom podaným dňa 18.10.2013 sa navrhovateľka domáhala zaplatenia sumy 249,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 249,- eur od 14.01.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnila tým, že dňa 04.07.2012 v jej mene, na jej účet a pre jej potrebu zakúpila jej dcéra s priateľom v prevádzke odporcu televízny prijímač Sencor SLT 3229 (DVBT) M/R/GL 11/0007, v.č. CQO1202Y9000909YX. V mesiaci október 2012 sa na predmetnom televíznom prijímači vyskytla závada, na základe čoho navrhovateľku v mieste jej bydliska navštívil zamestnanec odporcu, ktorý predmetný televízny prijímač odviezol do prevádzky odporcu. Po tomto odporca telefonicky informoval navrhovateľku, že oprava prijímača bude vyžadovať náklady od 100 do 200 eur, s čím ona nesúhlasila a argumentovala záručnou dobou, na čo jej odporca uviedol, že jej urobí láskavosť a prijímač opraví za 50 eur. Napriek skutočnosti, že navrhovateľka stratila pokladničný blok za nákup predmetného televízneho prijímača, trvala na zahájení reklamačného konania. S ohľadom na jej vek sa tieto skutočnosti snažila vybaviť jej dcéra. Odporca však odmietol prevziať reklamáciu a súčasne odmietal akékoľvek argumenty a návrhy. Odmietol vydať kópiu pokladničného dokladu, čo je z pokladnice s fiškálnou pamäťou možné a ide o bežnú prax, taktiež odmietol argumentáciu zakladajúcu sa na skutočnosti, že pri predaji boli prítomné dve osoby a teda išlo o svedkov uzatvorenej kúpnej zmluvy. Pre nemožnosť uskutočniť reklamačné konanie sa navrhovateľka obrátila na servis značky Sencor, spoločnosť FAST PLUS, spol. s r. o. v Bratislave. Pracovník spoločnosti na základe IČO predajcu a typu televízneho prijímača vedel presne oznámiť, koľko kusov televíznych prijímačov a kedy od nich odporca odobral. Oznámil navrhovateľke, že má prijímač so všetkou dokumentáciou poslať na adresu ich spoločnosti. Po ohliadke uvedená spoločnosť vydala potvrdenie č. 2006055481, v ktorom sa uvádza, že "zákazník si na základe tohto originálneho vyjadrenia uplatní nárok na výmenu resp. nárok

na vrátenie peňazí u predajcu, predajca si následne na základe originálu uplatní nárok na dobropis u dodávateľa. Výrobok fyzicky ostáva v servise FAST PLUS." Ani po predložení tohto dokladu však nebol odporca ochotný s navrhovateľkou komunikovať a uznať reklamáciu televízneho prijímača. Právny zástupca navrhovateľky listom zo dňa 09.01.2013 vyzval odporcu na vrátenie kúpnej ceny, odporca však do dnešného dňa žiadnym spôsobom nereagoval. Odporca svojím konaním porušil príslušné ustanovenia upravujúce ochranu spotrebiteľa a priebeh reklamácie. Odporca nezačal reklamačné konanie a odmietol komunikáciu s navrhovateľkou napriek jednoznačne vykladovanej skutočnosti, že televízny prijímač je neopraviteľný a ako taký zostal u dodávateľa vrátane všetkých dokladov k nemu príslušných. Predloženie dokladu o kúpe nie je podmienkou uplatnenia si zákonných práv spotrebiteľa, nakoľko uzatvorenie kúpnej zmluvy možno preukázať aj inými spôsobmi. Vzhľadom na spôsob konania odporcu a jeho zamestnancov a vychádzajúc z vyjadrenia dodávateľa televíznych prijímačov využila navrhovateľka svoje oprávnenie a ústne oznámila odporcovi odstúpenie od zmluvy a požadovala vrátenie kúpnej ceny.

Odporca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne k návrhu uviedol, že návrh považuje za nedôvodný. Poukázal na konanie, ktoré prebiehalo na tunajšom súde pod sp. zn. 4C/48/2013, v ktorom bolo preukázané, že nejedná sa o žiaden dôkaz o zakúpení predmetného televízora v predajni aj teraz označeného odporcu. V tomto konaní samotná navrhovateľka uviedla, že ona televízor nekupovala, ale jej dcéra ho kupovala pre ňu. Preto by sa súd mal zaoberať otázkou aktívnej legitímácie. Okrem toho odporca uviedol, že predmetný televízor neprešiel pokladňou v jeho prevádzke. Bola uňho vykonaná kontrola, ktorá nezistila žiadne nezrovnalosti a rovnako pri kontrole neobjavili žiadne doklady o tom, že by televízor bol u nich v sklade a opustil ich sklad na základe riadneho predaja. Televízor nebol v ich predajni vôbec registrovaný. Preto sa mohlo stať, že niektorý z predavačov televízor prevzal od výrobcu a predal ho "pod rukou" dcére navrhovateľky. Pokiaľ ide o vyjadrenie dodávateľa, že televízor je neopraviteľný, ide o účelové tvrdenie, pretože žiaden výrobca nemôže bez dokladu o legálnom nadobudnutí výrobku diagnostikovať vadu tovaru. V danom prípade neexistuje žiaden relevantný doklad, že predmetný televízor prešiel do skladu odporcu a rovnako nejedná sa o žiaden dôkaz o tom, že bol predaný odporcom a že tento nadobudla legálne navrhovateľka. Spôsob, akým sa dcéra navrhovateľky domáhala údajných svojich práv, bol neadekvátny. Pracovníci odporcu nemohli vyhovieť jej požiadavkám bez toho, aby preukázala, že daný výrobok skutočne legálne nadobudla v predajni odporcu.

Na pojednávaní dňa 18.3.2014 právna zástupkyňa odporcu uviedla, že odporca nepopiera, že na objednávke od dodávateľa je uvedený televízor, ktorý je predmetom tohto sporu, avšak popiera, že by bol prešiel do skladu jeho predajne a taktiež popiera, že by bol riadne predaný cez pokladňu jeho prevádzky. Dal si renomovanou firmou vytrhnúť všetky pokladničné doklady z dátumu 4.7.2012, v tomto zozname pokladničných dokladov sa predmetný televízor nenachádza. Keď sa u odporcu robili fyzické inventúry, jeden televízor chýbal. Odporca tomu vzhľadom na rozsah svojho podnikania nevenoval veľkú pozornosť, myslel si, že pri ďalšej inventúre sa tento televízor nájde. Až v súvislosti s týmto sporom to môže byť významná skutočnosť. K uplatneniu reklamácie by stačil aj záručný list, avšak v tomto prípade nebol predložený ani záručný list, hoci ku všetkým výrobkom odporca takýto doklad priložuje. Podľa internetového portálu SOI "ak sa však uplatňuje právo na odstúpenie od zmluvy, je potrebné jednoznačne predložiť originál dokladu o kúpe predmetného výrobku". Nakoľko navrhovateľ uplatnil právo na odstúpenie od zmluvy a nepredložil žiadne relevantné doklady o tom, že by bol tento výrobok kúpený od odporcu, neunesol dôkazné bremeno o kúpnej zmluve, ktorej účastníkom na strane predávajúceho by bol odporca.

Navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že požiadala dcéru a dala jej peniaze, aby jej kúpila nový televízor. Neodložila si blok, nevie ho nájsť. Po štyroch mesiacoch sa televízor pokazil, zavolali opravára od odporcu a ten povedal, že sa televízor nedá opraviť doma a že ho vezme do opravy. Potom jej volal odporca, že oprava bude stáť 200 eur. Na to mu povedala, nech ho neopravuje. Až na záver jej povedal, že to môže urobiť za 50 eur. Jej dcéra napokon televízor z predajne zobrala a hľadali, kde by sa mohol dať opraviť a kde bol kupovaný. Keď televízor odoslali do Bratislavy, povedali, že oni ho dajú opraviť, nakoľko zistili, že je to televízor od nich. Ale televízor mal takú vadu, ktorá sa nedala opraviť, na základe toho ostal v Bratislave a poslali im list - vyjadrenie, ktoré je založené v spise. Na otázku, akým spôsobom sa dozvedela o tom, kde bol televízor kupovaný, navrhovateľka odpovedala, že dcéra keď prišla, jej povedala, že je to televízor kupovaný od Bereša. Ona sama dcéru k Berešovi poslala.

Svedkyňa X. G., dcéra navrhovateľky, uviedla, že mama jej dala peniaze, keďže je skoro imobilná, aby jej kúpila televízor. So svojím priateľom, Z. K., išli do predajne Bereš na Sládkovičovej ulici, kúpili televízor a doniesli ho mame. Po štyroch mesiacoch jej mama volala, že sa jej televízor pokazil, že volala p. Berešovi a ten jej povedal, že jej televízor opraví za 200 eur. Povedala, že nemôže nájsť záručný list. Potom šla ona (svedkyňa) s Branislavom Hudecom do predajne Bereš, pýtala sa, či by im nemohli vytlačiť z fiškálnej pokladne kópiu pokladničného bloku, ale povedali, že nie. Hovorila najprv s p. Berešom starším a potom prišiel p. Bereš mladší a ten povedal, že by to vedeli opraviť za 50 eur. Pani Informovala sa v NAY elektrodome v Trenčíne, ako je možné riešiť takýto prípad, tam jej povedali, že nie je problém vytlačiť kópiu bloku. Nakoniec sestra našla na internete dodávateľa televízorov, firmu FAST PLUS a jej zamestnanec na základe čísla z krabice televízora povedal, že to je televízor, ktorý dodali k Berešovi. Tiež povedal, že im uznajú reklamáciu, ak televízor dopravia do Bratislavy. To urobili, televízor odviezol do Bratislavy brat jej priateľa Boris Hudec. Asi po dvoch týždňoch im z firmy FAST PLUS povedali, že televízor je neopraviteľný a dali im list, na základe ktorého si mal predajca u tejto firmy uplatniť dobropis. Televízor zostal v Bratislave vo firme FAST PLUS.

Svedok R.. Z. K., priateľ dcéry navrhovateľky, uviedol, že bol s X. G. v predajni odporcu, kde kúpili televízor za 249 eur a dovezli ho k navrhovateľke. S X. G. bol aj za p. Berešom, keď sa televízor pokazil a vznikol problém, že sa nevedel nájsť doklad o kúpe, či by sa dal pozrieť doklad o kúpe vo fiškálnej pamäti, ale p. Bereš to odmietol. Napokon televízor previezli do autorizovaného servisu v Bratislave, kde im povedali, že televízor je neopraviteľný a poslali správu, aby ho v predajni Bereš buď vymenili alebo vrátili peniaze, s tým však v predajni nesúhlasili.

Odporca na pojednávaní dňa 15.4.2014 uviedol, že predmetný televízny prijímač bol legálne kúpený jeho firmou a tento televízny prijímač z jeho firmy odišiel - mohol odísť legálnou alebo nelegálnou cestou. Ak by odišiel legálnou cestou, vrátiť peniaze je možné len vtedy, ak sa urobí storno originálu pokladničného bloku. Tento originál je potrebný v účtovníctve aj pre DPH. Dal urobiť renomovanej firme výpis z pracovnej pamäte elektronickej pokladne z daného dňa, ako aj deň predtým a deň potom. Ani v jednom prípade sa nepreukázal predaj takéhoto typu televízneho prijímača cez elektronicnú pokladňu. Navrhovateľka resp. kupujúci nepoukázali na konkrétnu osobu z personálu, ktorá mala prevziať peniaze a mala vystaviť pokladničný blok. K písomnému vyjadreniu firmy FAST PLUS, spol. s r.o. odporca uviedol, že je to vyjadrenie nejakého opravára, ktorý nie je oprávnený prijať reklamáciu televízora, ktorý nemá žiadne doklady, ani nadobúdaci doklad. K výzve právnej zástupkyne navrhovateľky z 9.1.2013 na vrátenie kúpnej ceny za televízor uviedol, že adresa uvedená na výzve neseďí, nie je tam riadne pomenovaný subjekt, nebolo to adresované jemu ani ako majiteľovi, ani ako konateľovi. Na otázku, či bol jeho firme predmetný televízor dodávateľom dodaný, odporca odpovedal, že áno, bol dodaný a jeho firma ho zaplatila, na to je faktúra. Či však daný televízor bol aj fyzicky dodaný do ich skladu, to nevie, keďže tovar prijíma na sklad a vyskladňuje personál. V danom období mu bolo prednesené, že inventúra neseďí, že jeden televízor chýba, po určitom čase mu však bolo povedané, že už je to v poriadku. Neskúmal to podrobne, bral to ako ľudský faktor. Na otázku, ako si vysvetľuje, že ak existuje viacero dodávateľov televízorov tohto typu, navrhovateľka vedela, u ktorého dodávateľa má reklamovať predmetný televízor, odporca uviedol, že to svedčí o prepojení na osobu z prostredia personálu jeho firmy, ktorá navigovala kroky tímu navrhovateľky za účelom speňažiť tento televízor. V tomto prípade boli podniknuté veľmi konkrétne kroky - nadviazal sa vzťah s prijímacím technikom, ktorý vyhlásil, že televízor je neopraviteľný, hoci jeho firma (firma odporcu) tieto televízory bežne opravuje za 100 - 200 eur a ako ústretový krok zišli na cenu vo výške materiálu. Aj to hovorí o navigácii zo strany personálu, aby získali maximálnu cenu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkov X. G., R.. Z. K. a oboznámením listinných dôkazov založených v spise, a to najmä: listina s pečiatkou a podpisom spoločnosti FAST PLUS, spol. s r.o. označená ako "výdaj zákazníkovi" z 11.12.2012, výzva právnej zástupkyne navrhovateľky z 9.1.2013, listina s pečiatkou a podpisom spoločnosti FAST PLUS, spol. s r.o. označená ako "výzva - odpoveď" zo 6.6.2013, výpis pokladničných dokladov zo dňa 4.7.2012, výpis z internetového portálu SOI.

Z vykonaného dokazovania zistil súd tento skutkový stav: Dodávateľ FAST PLUS, spol. s r.o. dodal odporcovi televízny prijímač zn. SENCOR SLT 3229 DVBT LCD TV 81 cm, vyr. č. CQ01202Y9000909YX. Tento televízny prijímač pre navrhovateľku a v jej mene kúpili jej dcéra X. G. a R.. Z. K.. Televízny prijímač bol následne ako pokazený dovezený do predajne odporcu, kde sa dcéra navrhovateľky snažila tento televízny prijímač reklamovať. Reklamácia bola odmietnutá z dôvodu, že

nemala pokladničný blok. Odporca ponúkol dcére navrhovateľky opravu za odplatu, túto však odmietla. Následne bol daný televízny prijímač prevezený k dodávateľovi odporcu, spoločnosti FAST PLUS, spol. s r.o., ktorý vystavil dňa 11.12.2012 vyjadrenie o tom, že televízny prijímač je neopraviteľný a že na základe tohto vyjadrenia si má predajca po výmene výrobku alebo vrátení peňazí zákazníkovi uplatniť nárok na dobropis u dodávateľa. Odporca odmietol navrhovateľke vrátiť peniaze.

Podľa § 22 ods. 1 Občianskeho zákonníka zástupcom je ten, kto je oprávnený konať za iného v jeho mene. Zo zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému.

Podľa § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Splnomocniteľ udelí za týmto účelom plnomocenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocnencovho oprávnenia.

Podľa § 32 ods. 2, veta prvá Občianskeho zákonníka ak splnomocnenec koná v mene splnomocniteľa v medziach oprávnenia zastupovať, vzniknú tým práva a povinnosti priamo splnomocniteľovi.

Podľa § 16 Obchodného zákonníka podnikateľa zaväzuje aj konanie inej osoby v jeho prevádzkárni, ak nemohla tretia osoba vedieť, že konajúca osoba na to nie je oprávnená.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 588 Občianskeho zákonníka z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

Podľa § 619 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak nejde o veci, ktoré sa rýchlo kazia, alebo o použité veci, zodpovedá predávajúci za vady, ktoré sa vyskytnú po prevzatí veci v záručnej dobe (záruka).

Podľa § 620 ods. 4 Občianskeho zákonníka na žiadosť kupujúceho je predávajúci povinný poskytnúť záruku písomnou formou (záručný list). Ak to povaha veci umožňuje, postačí namiesto záručného listu vydať doklad o kúpe.

Podľa § 623 ods. 1, veta prvá Občianskeho zákonníka ak ide o vadu, ktorú nemožno odstrániť a ktorá bráni tomu, aby sa vec mohla riadne užívať ako vec bez vady, má kupujúci právo na výmenu veci alebo má právo od zmluvy odstúpiť.

Podľa § 625, veta prvá Občianskeho zákonníka práva zo zodpovednosti za vady sa uplatňujú u predávajúceho, u ktorého bola vec kúpená.

Podľa § 2 písm. l) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov sa reklamáciou rozumie uplatnenie zodpovednosti za vady výrobku alebo služby.

Podľa § 2 písm. m) zákona č. 250/2007 Z. z. sa vybavením reklamácie rozumie ukončenie reklamačného konania odovzdaním opraveného výrobku, výmenou výrobku, vrátením kúpnej ceny výrobku, vyplatením primeranej zľavy z ceny výrobku, písomná výzva na prevzatie plnenia alebo jej odôvodnené zamietnutie.

Podľa § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. ak spotrebiteľ uplatní reklamáciu, predávajúci alebo ním poverený zamestnanec alebo určená osoba je povinný poučiť spotrebiteľa o jeho právach podľa všeobecného predpisu; na základe rozhodnutia spotrebiteľa, ktoré z týchto práv spotrebiteľ uplatňuje, je povinný určiť spôsob vybavenia reklamácie podľa § 2 písm. m) ihneď, v zložitých prípadoch najneskôr do 3 pracovných dní odo dňa uplatnenia reklamácie, v odôvodnených prípadoch, najmä ak sa vyžaduje zložitá technická zhodnotenie stavu výrobku alebo služby, najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po určení spôsobu vybavenia reklamácie sa reklamácia vybaví ihneď, v odôvodnených prípadoch možno reklamáciu vybaviť aj neskôr; vybavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po uplynutí lehoty na vybavenie reklamácie má spotrebiteľ právo od zmluvy odstúpiť alebo má právo na výmenu výrobku za nový výrobok.

Podľa § 18 ods. 8, veta prvá zákona č. 250/2007 Z. z. predávajúci je povinný pri uplatnení reklamácie vydať spotrebiteľovi potvrdenie.

Podľa § 18 ods. 9 zákona č. 250/2007 Z. z. predávajúci je povinný o vybavení reklamácie vydať písomný doklad najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie.

Vzhľadom na námietku nedostatku aktívnej legitímácie vznesenú odporcom súd najprv preskúmal túto okolnosť. Z vykonaného dokazovania, najmä zo zhodných vyjadrení navrhovateľky a svedkov X. G. a R.. Z. K. vyplynulo, že televízny prijímač síce kupovali X. G. a R.. Z. K., avšak konali tak v mene a na účet navrhovateľky, ktorá im dala peniaze a požiadala ich, aby pre ňu kúpili televízor. Toto konanie súd posúdil ako zastúpenie navrhovateľky na základe plnomocenstva (§ 22 ods. 1, § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka), pričom písomná forma plnomocenstva sa vyžaduje iba ak sa má samotný právny úkon urobiť v písomnej forme alebo ak sa plnomocenstvo netýka len určitého právneho úkonu (§ 31 ods. 4 Občianskeho zákonníka), čo nie je daný prípad. Z konania zástupcu (splnomocnenca) potom vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému (splnomocniteľovi) (§ 22 ods. 1, § 32 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka). Súd dospel k záveru, že prejav vôle všetkých troch osôb (navrhovateľky, X. G. a R.. Z. K.) smeroval k uzavretiu kúpnej zmluvy prostredníctvom zástupcov (splnomocnencov). Pokiaľ medzi splnomocniteľkou a splnomocnencami nedošlo k sporu ohľadom zastúpenia a jeho rozsahu (a v tomto prípade k takémuto sporu nedošlo), je irelevantné, či sa o zastúpení dozvedel aj predávajúci. Súd preto dospel k záveru, že v danom prípade pri kúpe televízneho prijímača X. G. a R.. Z. K. ako zástupcami vznikli práva a povinnosti súvisiace s kúpnu zmluvou (vrátane práv a povinností pri uplatňovaní zodpovednosti za vady) priamo zastúpenej navrhovateľke, teda v tomto konaní je daná aktívna legitímácia navrhovateľky.

Súd vyhodnotil dôkazy jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že návrh je dôvodný. Kúpna zmluva vo vzťahu k hnutelným veciam je reálnym kontraktom, teda k jej uzatvoreniu dochádza samotným vzájomným odovzdaním kupovanej veci a kúpnej ceny, nevyžaduje sa písomná forma. Ak zmluvu uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (v danom prípade tomu tak bolo), ide súčasne o spotrebiteľskú zmluvu, a to bez ohľadu na jej právnu formu (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Na uplatnenie zodpovednosti za vady kúpeného výrobku je nevyhnutné preukázanie zo strany kupujúceho, že daný výrobok kúpil práve u ním označeného predávajúceho. Občiansky zákonník však výslovne nevyžaduje pre uplatnenie väd v záručnej dobe (reklamačné konanie) predloženie dokladu o kúpe. Z ustanovenia § 620 ods. 4 Občianskeho zákonníka vyplýva len to, že záručný list, alebo namiesto záručného listu doklad o kúpe, je predávajúci povinný vystaviť, ak o to kupujúci požiadá. Aj keď daňové predpisy vyžadujú pri predaji vystavenie daňového dokladu z elektronickej registračnej pokladnice a v prípade vrátenia peňazí jeho stornovanie, neznamená to, že na účely uplatnenia zodpovednosti za vady (reklamačné konanie) je možné vyžadovať výlučne doklad o kúpe, bez možnosti nahradiť ho iným dôkazom o kúpe daného výrobku. V danom prípade mal súd preukázané výpovedami svedkov X. G. a R.. Z. K., že predmetný televízny prijímač kupovali v predajni odporcu na Sládkovičovej ulici v Bánovciach nad Bebravou. Z výpovede svedka R.. Z. K. vyplynula aj kúpna cena, a to 249 eur (napokon odporca takto určenú kúpnu cenu v tomto konaní ani nespochybňoval). Súd uveril výpovediam uvedených svedkov aj preto, že boli podporené listinným dôkazom, a to písomným vyjadrením spoločnosti FAST PLUS spol. s r.o. zo dňa 6.6.2013, z ktorého vyplýva, že daný televízny prijímač od spoločnosti FAST PLUS spol. s r.o. odobral zákazník Ing. Peter Bereš, IČO 17769248, a bol dodaný na adresu: Bereš elektro, Ing. Peter Bereš, Sládkovičova 12, Bánovce nad Bebravou. To napokon potvrdil aj samotný odporca, keď uviedol, že predmetný televízor mu bol dodaný, zaplatil zaň svojmu dodávateľovi. Aj keď neskôr odporca uviedol, že nevie, či tento televízor fyzicky bol v jeho sklade, to nič nemení na skutočnosti, že televízor mu bol účtovne dodaný, preto bolo vecou odporcu, aby si skontroloval jeho fyzické dodanie. Za prípadné nedostatočné plnenie pracovných povinností zamestnancami odporcu nemôže niesť zodpovednosť kupujúci - spotrebiteľ. Odporca ďalej uviedol, že v čase, keď mal byť daný televízny prijímač kúpený navrhovateľkou (resp. jej zástupcami), pri inventúre v jeho predajni jeden takýto televízny prijímač chýbal. To síce môže naznačovať nekalé konanie niektorého zamestnanca odporcu, avšak aj v tomto prípade platí, že za takéto konanie nemôže niesť zodpovednosť zákazník. Ak teda, ako vypovedali vyššie uvedení svedkovia, bol predmetný televízny prijímač predaný navrhovateľke (prostredníctvom jej zástupcov) v predajni odporcu, nesie odporca plnú zodpovednosť za konanie svojich zamestnancov v tejto predajni (§ 16 Obchodného zákonníka), keďže predaj výrobkov zákazníkovi je bežnou náplňou práce zamestnancov predajcu a odporca nepreukázal, že by navrhovateľka resp. osoby konajúce v jej mene vedeli o tom, že niektorý zo zamestnancov odporcu nie je oprávnený na takéto konanie. V

tomto bode teda súd uzavrel, že navrhovateľka prostredníctvom zástupcov kúpila televízny prijímač zn. SENCOR SLT 3229 DVBT LCD TV 81 cm, výr. č. CQ01202Y9000909YX v predajni odporcu na Sládkovičovej ul. 12 a vzhľadom na okolnosti (najmä vzhľadom na to, že ku kúpe došlo v predajni), osoby konajúce v mene navrhovateľky kupovali predmetný televízny prijímač s vedomím, že ho kupujú od odporcu.

Pokiaľ odporca uvádzal, že v jeho predajni sa vyplní záručný list automaticky ku každému výrobku, a teda že navrhovateľka, ak stratila pokladničný doklad, mala pri reklamacii predložiť záručný list, k tomu súd uvádza, že podľa zákona je vyplnenie záručného listu iba fakultatívne, na žiadosť kupujúceho. Nie je prakticky možné overiť tvrdenie odporcu, že v jeho predajni tak robia automaticky, ale aj keby tomu tak bolo a ak by aj existoval písomný pokyn odporcu pre svojich zamestnancov o vystavovaní záručného listu, samotný odporca vo výpovedi naznačoval, že v danom prípade mohlo dôjsť k nezákonnej manipulácii s tovarom zo strany niektorého jeho zamestnanca. V takom prípade by ťažko bolo možné predpokladať, že daný zamestnanec vystaví záručný list a podpíše sa pod neho, ak to zákon nevyžaduje, a teda z nevystavenia záručného listu nemôže zákazník dedukovať akékoľvek nekalé konanie zamestnanca predajcu.

Z výpovedí navrhovateľky a svedkov Dany Tretinárovej a Ing. Branislava Hudeca ďalej vyplynulo, že po tom, čo sa predmetný televízny prijímač v záručnej dobe stanovenej zákonom (24 mesiacov, § 620 Občianskeho zákonníka) pokazil, navrhovateľka, resp. osoby konajúce v jej mene ho reklamovali u odporcu - najprv telefonicky s tým, že opravár odporcu televízny prijímač odniesol do priestorov odporcu, a potom aj osobne v predajni odporcu. O tom, že došlo k uplatneniu reklamácie zo strany navrhovateľky opäť nepriamo svedčí aj výpoveď samotného odporcu, ktorý potvrdil, že jeho firma navrhovateľke ponúkla ako ústretový krok opravu za cenu vo výške materiálu. Podľa § 18 ods. 4, ods. 8 a ods. 9 zákona č. 250/2007 Z. z. mal odporca povinnosť pri uplatnení reklamácie vydať reklamujúcej osobe potvrdenie, vybaviť reklamáciu jedným zo spôsobov podľa § 2 písm. m) a najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie vydať písomný doklad o vybavení reklamácie (jedným zo spôsobov vybavenia reklamácie mohlo byť aj jej odôvodnené zamietnutie, avšak aj o tom bol odporca povinný vydať písomný doklad). Tieto povinnosti si odporca nespĺnil, keď len ústne odmietol prijať reklamáciu s odôvodnením, že navrhovateľka nemá doklad o kúpe. Bez ohľadu na to, či bol predmetný televízny prijímač opraviteľný alebo nie (o čom bol spor v tomto konaní), navrhovateľka nadobudla právo odstúpiť od zmluvy už z dôvodu, že jej reklamácia nebola písomne vybavená v zákonom stanovenej lehote (§ 18 ods. 4, posledná veta zákona č. 250/2007 Z. z.).

Je síce pravda, že navrhovateľka nepredložila odporcovi výslovné odstúpenie od zmluvy. V návrhu navrhovateľka uviedla, že od zmluvy odstúpila ústne. Súd dospel k záveru, že najneskôr list právneho zástupcu navrhovateľky adresovaný odporcovi z 9.1.2013, ktorého obsahom bola výzva na vrátenie kúpnej ceny a ktorého prílohou bolo vyjadrenie spoločnosti FAST PLUS spol. s r.o., že výrobok (s presne uvedenou značkou aj výrobným číslom) je neopraviteľný a že na základe tohto vyjadrenia si má predajca po výmene výrobku alebo vrátení peňazí zákazníkovi uplatniť nárok na dobropis u dodávateľa, je potrebné podľa obsahu považovať za odstúpenie od kúpnej zmluvy. Pokiaľ odporca namietal, že adresa uvedená na tejto výzve (liste) právneho zástupcu navrhovateľky neseďí, súd konštatuje, že aj keď označenie subjektu nie je presné, adresát je jednoznačne identifikovateľný podľa priezviska ("Bereš") aj podľa adresy. Slovo "elektro" v tomto prípade je možné považovať za druhové označenie typu predajne, neznamena to automaticky označenie spoločnosti Bereš Elektro s.r.o. ako iného subjektu než je odporca v tomto konaní. Napokon rovnakú adresu (s označením adresáta "Bereš elektro") uviedol dodávateľ odporcu, FAST PLUS spol. s r.o., ako adresu, na ktorej dodával tovar odporcovi. Odporca na výslovnú otázku právneho zástupcu navrhovateľky, prečo nereagoval na túto jeho výzvu, nespochybnil doručenie tejto listiny, uviedol len, že v nej bol nesprávne označený, ani ako majiteľ ani ako konateľ. Súd teda mal za to, že došlo k odstúpeniu od zmluvy navrhovateľkou. Vrátenie tovaru pri odstúpení od zmluvy bolo v tomto prípade nahradené vyjadrením dodávateľa odporcu, že je ochotný odporcovi dobropisovať cenu za predmetný televízny prijímač. Ak odporca s takýmto riešením nesúhlasil, mal možnosť (opäť v rámci reklamačného konania) upovedomiť navrhovateľku o tom, že podmieňuje vrátenie kúpnej ceny vrátením televízneho prijímača priamo do jeho predajne - to však neurobil.

Ak odporca vyjadril pochybnosť o tom, prečo sa navrhovateľka obrátila na spoločnosť FAST PLUS spol. s r.o., súd k tomu uvádza, že tak urobila práve preto, že odporca odmietol jej reklamáciu bez toho, aby bol o tom spísal písomný záznam a takisto odmietol možnosť pohľadať kópiu pokladničného bloku v

pamäti registračnej pokladnice (urobil tak až v súdnom konaní). Je preto prirodzené, že navrhovateľka hľadala iné možnosti, ako preukázať, že daný televízny prijímač bol kúpený u odporcu a jednou z nich bolo aj potvrdenie od jeho dodávateľa, že tento televízny prijímač (s konkrétnym výrobným číslom) dodal práve odporcovi.

Súd teda dospel k záveru, že navrhovateľka (prostredníctvom splnomocnených zástupcov) kúpila predmetný televízny prijímač od odporcu, pokúsila sa o jeho reklamovanie, avšak odporca nespísal potvrdenie o uplatnení reklamácie ani písomný doklad o vybavení reklamácie. Navrhovateľka platne odstúpila od kúpnej zmluvy a namiesto vrátenia televízneho prijímača odovzdala odporcovi vyjadrenie jeho dodávateľa, že je ochotný odporcovi dobrovoľne odpísať cenu za predmetný televízny prijímač. Odporca bol teda povinný vrátiť navrhovateľke kúpnu cenu za predmetný televízny prijímač. Z uvedených dôvodov súd návrhu vyhovel, pokiaľ ide o istinu vo výške kúpnej ceny, teda 249 eur.

Pokiaľ ide o úrok z omeškania, súd dospel k záveru, že odporca bol povinný vrátiť navrhovateľke kúpnu cenu televízneho prijímača po tom, čo mu bolo oznámené odstúpenie od zmluvy. Z listín predložených navrhovateľkou však nie je súdu známy dátum doručenia prejavu vôle smerujúceho k odstúpeniu od zmluvy (výzvy z 9.1.2013, ako bolo uvedené vyššie) odporcovi. Aj keď odporca nespochybnil doručenie tejto výzvy, dátum jej doručenia nie je známy, preto súd považoval za nesporný dátum jej doručenia až deň doručenia návrhu s prílohami (medzi ktorými bola aj táto výzva) odporcovi zo strany súdu (24.10.2013). Súd preto priznal navrhovateľke právo na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po uvedenom dni a vo zvyšnej časti, pokiaľ ide o úrok z omeškania, návrh zamietol. Dátum doručenia stanovený súdom mal vplyv aj na určenie výšky úroku z omeškania: K 25.10.2013 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0,50 %, preto je zákonný úrok z omeškania 8,50 % ročne.

Keďže toto rozhodnutie bolo vyhlásené na pojednávaní odročenom len na účel vyhlásenia rozhodnutia, pričom účastníci konania ešte nevyčíslili trovy konania, rozhodne súd o náhrade trov konania v súlade s ustanovením § 151 ods. 3 O.s.p. až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie písomne na Okresný súd Bánovce nad Bebravou do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak odvolateľ nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., teda:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- odvolacím súdom má byť schválený zmier;

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.);
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.